

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 293.

Tredie Session.

86de Møde.

Tredagen den 27de Februar.

(Forts.).

Mæ (fortsat): Det er meget sandsynligt og vel endog saa temmeligt vist, at der vil fremkomme Tilbud om at bygge et nyt Theater, enten det saa skeer ved, at Staten garanterer en vis Rente deraf, eller at Staten selv giver et Bidrag af Midler til en saadan Bygning, kort: at Staten paa en eller anden Maade virker med dertil, og, naar jeg ikke tager feil, er det en Stemning, der oftere har givet sig tilkjende her i Salen ved denne Leilighed, just ikke den, at ville bygge et nyt Theater, men at see tilveiebragt en saadan Ordning af disse Tilstande, at Staten kunde, saa at sige, eengang for alle faae dette Tilfuds-Spørgsmaal afgjort og ordnet paa den hensigtsmæssigste og billigste Maade. Naar man nu giver en Lov, som foreløbig skal gjælde i 5 Aar; i 5 Finantsaar, altsaa længere end fra Dato, saa betager man Lyften til at forsøge paa at gjøre Staten og Lovgivningsmagten saadanne Tilbud, der kunne befrie den for i Fremtiden at have væsenlig med Theatret fra den finansielle Side at gjøre. Jeg seer derfor ikke, at der er nogen Nødvendighed tilstede til, om ogsaa 3 Aar er et temmelig begrændset Tidsrum, og det mindste, der kan vælges, at udstrække denne Lov, hvis den virkelig bliver til Lov i nærværende Session, til et længere Tidsrum end disse 3 Aar: Jeg mindes, at der ved en tidligere Leilighed — da Loven blev forelagt, troer jeg — blev af den forrige høitærede Underviisningsminister yttret, at der var ikke ringeste Sandsynlighed for, at noget Saadant som Opførelsen af et nyt Theater kunde komme istand i Løbet af flere Aar, at der til Lovbestyrelse og til at bygge et Theater vilde

udfordres langt længere Tid; men det er dog en Kjendsgjerning fra mange andre Steder, at et nyt Theaters Opførelse ingenlunde behøver at tage saa meget lang Tid, at den er skeet ved store Theatre endog i Løbet af mindre end 2 Aar. Naar nu dertil lægges den Tid, som kræves til at faae Rigsdagens Bemyndigelse, og i det Hele taget en Lov for hvad der staaer i Forbindelse hermed, saa antager jeg, at man med temmelig Sikkerhed kan forudsee, efter de Udtalelser af den offentlige Mening, som have fundet Sted om dette Punkt og efter Alt hvad der er fremkommet herom, at der vistnok i Løbet af dette Tidsrum vil gjøre sig temmelig bestemte Forslag gjældende, som kunne bringe til en Realisation af det, jeg anseer for den bedste Theaterlov, nemlig Opførelsen af et nyt Theater, ikke saameget større end det nærværende men bedre indrettet, og som, ved faaledes at kunne skabe en større Indtægt ved sig selv, kan befrie Staten, om ikke for hele Tilskudet, saa dog for den væsentligste Deel deraf, og derved tillige kan sætte Theatret, som Institut, istand til indenfor sit Omraade at virke saa meget friere og bedre og mere uhindret af Alt, hvad der nu fra flere Sider, navnlig fra Lovgivningens, strider imod, end der hidtil har kunnet lade sig gjøre og end der ved nogen somhelst ordnende Lov lader sig bestemme.

Ordføreren: Jeg skal ikke opholde mig længe ved det Spørgsmaal, om Loven skal gives for 5 eller for 3 Aar. Naar det ærede Medlem, som nu satte sig, har meent, at jeg endog har ført et Forsvar for hans Forslag, saa maa han have misforstaaet mig; jeg sagde, at der var Noget, der talte derfor, og jeg erkender, at det ikke er aldeles grebet ud af Luften, naar man siger, at en Lov for Theatret kun bør gives for det Næremaal, for hvilket Folkethinget selv er valgt. Det har vistnok Noget for sig; men